

Dosarul nr. 2ra-1464/18

prima instanță, Jud. Chișinău, sediul Centru: C. Roșca
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău: A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila

ÎNCHEIERE

19 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat, Victor Burduh

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Cojocaru Lilia,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Cojocaru Lilia împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Prime Capital” Societate cu Răspundere Limitată, intervenient accesoriu Cojocaru Tudor cu privire la încasarea sumei și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 07 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Cojocaru Lilia și menținută hotărârea din 17 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La 24 decembrie 2014, Cojocaru Lilia a depus cerere de chemare în judecată, conrectizată ulterior, împotriva ÎCS „Prime Capital” SRL, intervenient accesoriu Cojocaru Tudor cu privire la încasarea sumei și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 15 februarie 2008 a încheiat cu ÎCS „Prime Capital” SRL contractul de împrumut ipotecar nr. IMP/477/02/2008 în sumă de 98 000 dolari SUA, pe un termen de 120 de luni. În scopul rambursării creditului, a fost încheiat contractul de ipotecă nr. IPO/477/02/2008 din 15 februarie 2008, prin care a fost ipotecat apartamentul nr. XXXXX din XXXXX, care aparține cu drept de proprietate comună în devălmășie dânzei și Cojocaru Tudor.

Din motivul neachitării în termen a sumelor împrumutate, ÎCS „Prime Capital” SRL a solicitat instanței de judecată executarea contractului de ipotecă. Prin ordonanța din 01 decembrie 2008 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău s-a dispus transmiterea silită în posesia ÎCS „Prime Capital” SRL, pentru a fi vândut apartamentul nr. XXXXX, situat în XXXXX, pentru executarea obligațiilor contractului de împrumut.

La 03 aprilie 2009, în baza ordonanței menționate, la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău au fost efectuate procedurile necesare pentru ca apartamentul susindicat să fie transmis în posesiune ÎCS „Prime Capital” SRL. Iar, prin contractul de vânzare-

cumpărare din 28 decembrie 2011, apartamentul a fost vândut la suma de 108 368,5 dolari SUA.

Reclamanta a menționat că, la 30 ianuarie 2012 și 26 martie 2012 s-a adresat către ÎCS „Prime Capital” SRL cu notificări de a-i restitui diferența sumelor bănești obținute în rezultatul comercializării apartamentului. Prin răspunsurile ÎCS „Prime Capital” SRL din 06 februarie 2012 și 05 aprilie 2012, aceasta a refuzat admiterea pretențiilor, invocându-se faptul că la data comercializării apartamentului, se înregistrau datorii față de ÎCS „Prime Capital” SRL, și anume: datoria la împrumut – 81 666 dolari SUA, dobânda 25 408,79 dolari SUA, penalități – 18 027,69 dolari SUA și 14 254 lei – cheltuieli suportate în procesul executării dreptului de gaj.

A susținut reclamanta că, potrivit raportului privind plățile efectuate în contul stingerii datoriei în perioada 15 februarie 2008-28 decembrie 2011, prezentat de către ÎCS „Prime Capital” SRL, în total dânsa a achitat suma de 153 184, 67 dolari SUA, inclusiv ratele împrumutului achitat, dobânda achitată, penalitatea achitată, avansul și alte plăți, suma de pe apartamentul gajat, ulterior comercializat pentru restituirea apartamentului.

A considerat reclamanta că, pârâta nu avea dreptul de a mai încasa careva sume din data emiterii ordonanței din 01 decembrie 2008 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău și transmiterii apartamentului în posesie pentru a fi vândut.

În același timp, reclamanta a considerat că prin transmiterea silită a bunului gajat se prezumă că datoria a fost stinsă integral, iar ÎCS „Prime Capital” SRL nu mai avea nici un temei legal sau contractual de a mai calcula anumite sume din contul său, având în vedere și faptul că bunul a fost vândut peste o perioadă de 23 de luni, culpa fiindu-i a pârâtei care nu a întreprins acțiuni de vânzare într-o perioadă mai scurtă. În acest sens, reclamanta a notat că creditorul este obligat să vândă bunul fără nici o întârziere nejustificată, contra unui preț comercial rezonabil și în interesul major al debitorului gajist.

Prin prezenta cerere de chemare în judecată, reclamanta a solicitat încasarea de la ÎCS „Prime Capital” SRL în beneficiul său a sumei de 41 621,91 dolari SUA – diferența sumei totale încasate de către ÎCS „Prime Capital” SRL și suma totală datorată, a sumei de 1 000 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și 2 000 lei – cheltuieli de judecată.

Prin hotărârea din 17 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 07 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, apelul declarat de către Cojocar Lilia a fost respins și menținută hotărârea din 17 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Atât instanța de fond, cât și instanța de apel au reținut că potrivit clauzelor contractuale, obligațiile debitorului Cojocar Lilia, ce decurg din contractul de împrumut, nu a încetat la data transmiterii bunului gajat în posesia creditorului gajist pentru vânzare, până la rambursarea completă a tuturor sumelor datorate.

Instanțele nu au reținut susținerile Lilee Cojocar că ÎCS „Prime Capital” SRL nu a executat cu diligență cuvenită drepturile asupra bunului transmis silit prin

ordonanța din 01 decembrie 2008 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, și anume că începând cu data de 05 aprilie 2009 pentru o perioadă de 23 de luni nu a întreprins acțiuni de vânzare a bunului imobil în vederea stingerii datoriei, abia la 31 martie 2011 înregistrând anunțul privind vânzarea imobilului, iar la 28 decembrie 2011 comercializându-l, în condițiile în care s-a constatat că după emiterea ordonanței de transmitere silită a apartamentului gajat, Cojocaru Lilia a depus obiecții la aceasta, adresând totodată la Oficiul de Executare Botanica o cerere de suspendare a executării acesteia, iar în anul 2010, deja fiica Liliei Cojocaru, Cojocaru Oxana, a înaintat Curții de Apel cerere de revizuire și cerere de suspendare a executării ordonanței din 01 decembrie 2008. Afară de aceasta evacuarea persoanelor și bunurilor din bunul imobil transmis spre comercializare s-a efectuat în mod silit prin intermediul executorului judecătoresc abia la data de 22 martie 2011, iar potrivit procesului-verbal întocmit de executorul judecătoresc în ziua evacuării, membrul familiei Cojocaru Tudor, soțul Liliei Cojocaru a refuzat deschiderea ușii apartamentului, creând impedimente la accesul în apartament.

Referitor la practica judiciară invocată de către Cojocaru Lilia, instanța de apel a stabilit că litigiile menționate nu sunt analogice cu prezenta cauză, în speță, constatându-se cu certitudine că Cojocaru Lilia prin diferite metode a încercat tergiversarea procesului de vânzare a apartamentului gajat și executare integrală a ordonanței, iar creditorul a avut tot dreptul să calculeze dobânzile la suma împrumutului restant până la momentul efectiv de rambursare a datoriilor.

La 06 iunie 2018, Cojocaru Lilia, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei din 07 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 17 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului, Cojocaru Lilia a invocat ilegalitatea și netemeinicia hotărârilor judecătorești, susținând că acestea sunt ilegal emise în raport cu circumstanțele cauzei și probelor prezentate în cadrul examinării pricinii.

Recurenta a menționat și practica juridică, în care instanțele au reținut că prin transmiterea silită a bunului gajat se prezumă că datoria a fost stinsă integral, totodată fiind realizate atât contractul de credit, cât și cel de gaj. La fel, în cazuri similare, instanțele au stabilit culpa creditorului gajist, care nu și-a executat obligația de a vinde bunul ipotecat tergiversând nejustificat vânzarea imobilului în scopul de a obține profit în urma acumulării unor dobânzi bazate pe pretinsa nerestituire a sumelor de credit.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei din 07 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa recurenteii la 12 martie 2018 (f.d. 241, Vol. I), însă lipsesc date despre recepționarea acesteia.

Astfel, recursul declarat la data de 06 iunie 2018, este în termen.

La 25 iunie 2018, în adresa intimaților a fost expediată copia recursului declarat de către Cojocaru Lilia, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 13 iulie 2018, ÎCS „Prime Capital” SRL a depus referință la recursul declarat de către Cojocaru Lilia, în care a invocat caracterul neîntemeiat și abuziv al acestuia și a solicitat respingerea lui ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Cojocaru Lilia este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Cojocaru Lilia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs sunt similare celor indicate pe parcursul examinării cauzei în prima instanță și în cea de apel, în privința cărora s-au expus instanțele ierarhic inferioare.

Prin urmare, argumentele recursului se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel și instanța de fond și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a hotărârilor recurate și urmează a fi respinse.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Cod de procedură civilă are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Cojocaru Lilia ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Cojocaru Lilia se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh